

Ballagok haza a sötét úton, vigyázva, ki ne loccsanjon a sűrű, zsíros lé.
Kincs ez a javából, belefőtt az egész disznó. Lesz ebből nekünk ebédünk is,
vacsoránk is nem egyszer.

Mire befordulok a kapun, meghallom Potykány apjának a hangját: most
indítja a kedvenc nótáját.

„Gólya, gólya, hosszú lábú gólya . . .”

Erős, érces hangja van a Potykány apjának, nem is zabolázza magát.
Mostantól a fél falu tudhatja: Potykányéknál eddig tartott a disznóölés, most
kezdődik a disznótör.

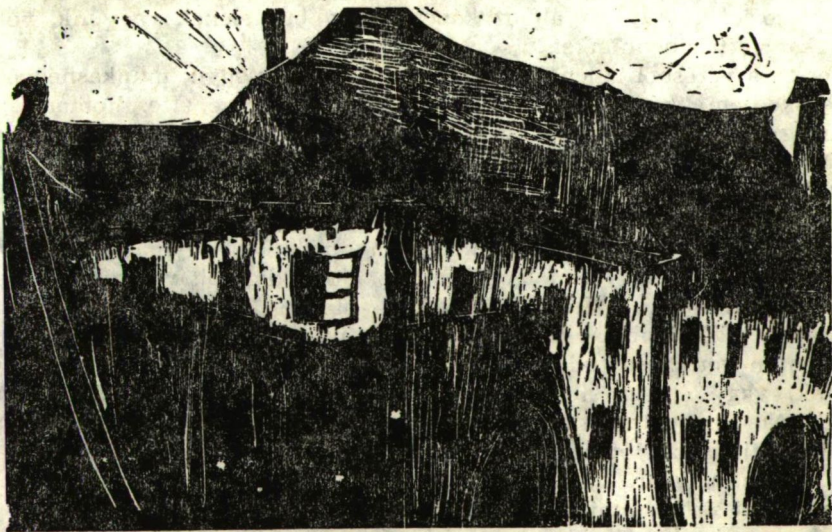
OLÁH JÁNOS

Más ország

*Egy másik Duna-part
kavicsos tocsogói közt,
egy másik szigeten
egy másik szél
lidércnyomásával a mellemen
más halszag mákonyát
lélegeztem be
más ország
más kietlenségét
éltem át,
más aljasságot
és más közönyt
más jószágot
viseltem el
nem azt, mely átkarolt, minden
más volt,
idegen, újszerű
a kátrányos ladik
bársonyos kotyogása,
a láncon
a rozsdás lakat*

ahogy a korhadt
cölöphöz verődött,
és a vérszag,
a nádas,
melyben a gyilkosok
kiugrálva a tankjaikból
élve lobbantak el.

Egy másik jajgatás
sajgott az őszi szélben,
nem az,
mely hallhatóan
a tudás felszínén
gyűrűt se vetve
mögöttük elmerült.

HADNAGY CSABA GRAFIKÁJA